

Credința la români

Vrednic este! Neurochirurgul
Ştefan Mindea, preot
pe pământ apostolic

10

Popasuri duhovnicești:
Mănăstirea Surpatele,
locul scăldat în lacrimile Mariei
Brâncoveanu

16

12

Credința în lume

Meridianele credinței:
Locuri de închinare vegheate
de Sfântul Proroc Ilie

44

Ortodoxia fără frontiere:
Jonathan Jackson, un creștin
la Hollywood (I)

48

Ortodoxia în cumpăna:
Blestemele starețului din Urali

56

Director
Răzvan BUCUROIU
razvan.bucuroiu@lumeacredintei.com

Secretar General de Redacție
Larisa BARBU

Echipa redacțională
Răzvan CODRESCU
Gheorghe CIOCIOI
Mariana BORLOVEANU
George CRASNEAN
Marius VASILEANU
Dan CIACHIR

Consultant editorial
Pr. Prof. Dr. Vasile GORDON

Fotoafări
Răzvan BUCUROIU
George CRASNEAN

Layout & DTP
DTP Layout Solutions
www.dtp-sol.ro

Corectură
Valeriu VATĂL

Abonamente / Distribuție directă
Mariana Hanganu
0724 585 386
mariana.hanganu@lumeacredintei.com

Tel./Fax: 031 422 84 23
ISSN 1583-8684
Editor Lumea Credinței SRL
Tipar Coprint

Adresa de corespondență: Str. Traian nr. 155, cod postal 024042, sector 2,
București, tel. 031 422 84 23

EDITORIALUL CREDINȚEI

Jos Washington, sus Lenin!

Răzvan BUCUROIU

Nu credeam că apuc astfel de zile! După ce prima jumătate de viață mi-am petrecut-o în comunismul autohtonist, în dacism, în ateism și în cultul personalității unui omuleț oțărât și incult, acum dau de nervoșii planetei care decapitează statui, demolează mituri fondatoare, fac tăndări un trecut nobil ca principii și fastuos cultural, vânându-L cu ură de rasă/ clasă chiar și pe Dumnezeu Însuși (Hristos a avut pigmentul pielii cam alb, nu-i aşa?). În curând va fi atacat și Sinaxarul, pe motivul supremăției rasei albe în rândul sfîntilor... Dar ce zic eu „în curând”? Patriarhului Daniel i se intentează proces pentru promovarea, prin intermediul Sfintei Scripturi, a urii de rasă, a celei confesionale, a violentelor și altor culpe genocidare ale trecutului consemnat biblic... de către un ONG obscur. Patriarhului României! Sincer vorbind, căteodată ai impresia că citești știri editate și promovate de centrul de presă „Socola”, direct din balamuc!

Iar ca nebunia lor să fie deplină și panica noastră justificată, în timp ce în SUA este trasă jos de pe soclu statuia lui George Washington, părintele fondator al libertății democratice (de care se bucură în prezent cei care o contestă!), în vestul Germaniei este inaugurată statuia lui Vladimir Ilici Lenin! Lumea pare complet anapoda... și nu atât lumea, în general, cât cei care permit (chiar și tacit) aceste abuzuri la adresa istoriei, a bunului-simț, a ordinii firești, a păcii sociale. Dar sunt intelectuali notorii, oameni politici faimoși, staruri de cinema

și cântăreți de top care încurajează aceste porniri primitive, de-a dreptul grotești. Bunăoară, numeroși membri ai partidului democrat din SUA regizează spectacolele şocante de prosternare până la pământ în fața altor oameni, doar pentru că au culoarea pielii diferită. Oamenii albi la piele sărută și spălă picioarele oamenilor negri la piele, dar nu pentru că aceștia sunt mai buni, ci doar pentru că sunt... de altă culoare. Este formidabil de eficientă regia acestui nou „cult” de regret isteric față de trecutul colonial, de autodemascare (ca în experimentele temnițelor comuniste), de mai multăreală a unor obiceiuri și gesturi simbolice creștine, de ură la adresa a tot ceea ce este alb, creștin, familist, prosper, cultivat, greu de manipulat prin Rețea. Războiul cultural, dar și deicidar devine total, fără reguli și fără prizonieri. Si iată cum acel război nevăzut descris odinioară de Nicodim Aghioritul a căpătat contur, intrupare. Diavolul a ieșit la luminile rampei, nu mai stă pitit în adâncuri pentru că oamenii nu mai au rușine, bun-simț, luciditate, credință. De cine să te mai ferești, atunci?

Prietenii, Aleksandr Soljenițin i-a avertit cu delicatețe pe occidentalii care îl găzduiseră după ce fusese expulzat din URSS (februarie 1974) că vine la ei și le vorbește „din viitorul lor”, conștient că ceea ce se întâmplă atunci în spatele Cortinei de Fier ca mod de gândire și acțiune va contamina, cumva, și Lumea Liberă. Si iată, era doar o chestiune de timp...

Neurochirurgul Ștefan Mindea, preot pe pământ apostolic

Despre renumitul neurochirurg Ștefan Mindea se vorbește în întreaga lume, despre omul Ștefan Mindea pot da mărturie toți cei care au avut bucuria să-l cunoască, dar de această dată, în zi de mare praznic al Sfintei Treimi, am trăit bucuria de a participa la hirotonia preotului Ștefan Alexa Mindea. Hirotonia a fost oficiată de IPS Teodosie al Tomisului, alături de un impresionant sobor de preoți. Slujba a avut loc pe altarul de vară al Mănăstirii Văcărești Noi, inundat de lumina harului coborât pe pământ apostolic. Frumoasa familie a medicului – soția și cei șase copii – a înveșmântat bucuria clipei în lacrimi de fericire. Și nu în ultimul rând, o mare de oameni, mireni și călugări veniți din toate colțurile țării, au conturat acest fericit eveniment sub faldurile drapelului tricolor și ale costumului autentic popular.

Sfânt aşezământ la răscrucere de vânturi

Nu gândeam, când l-am cunoscut pe doctorul Ștefan Mindea, că într-un viitor atât de apropiat am să participe la hirotonirea ca preot a acestui vrednic slujitor al Domnului, deopotrivă tămăduitor de suflete și trupuri. În ziua sărbătorii Sfintei Treimi, în Constanța coborâse un nor de ploaie, care, secondat de briza densă a mării, nu dădea semne ale unei zile tocmai senine.

Pe o astfel de vreme m-am încumetat să pornesc spre Lumina, un vechi sat dobrogean, aşezat între câmpie și mare. Știam doar că paraclisul închinat Sfintei Treimi, care urma a fi sfântințit în aceeași zi, se afla în mijlocul unei imense întinderi aride de pământ, aparținând comunei Lumina, care „este parte a sfântului pământ al Scîtiei Mici, pământ mereu la răscrucere de vânturi, cu multe etnii venind și plecând, însă cu statornicia nestrămutată a Credinței celei Adeverătoare adusă de Sfântul Apostol Andrei și însoțitorii săi. Comuna Lumina este una dintre aşezările tipice ale Dobrogei. Ca și foarte multe alte localități dobrogene, a cunoscut și cunoaște prezența străinilor veniți în această Dacie (Dacie) străveche, în această vatră de viață românească, o prezentă folositoare și stimulatoare, motivatională întru creșterea culturală, spirituală, duhovnicească și economică a românilor. Este aceasta

o atitudine ce valorizează diferențele și concurența constructiv, nu distructiv. O atitudine tipic dobrogeană”.

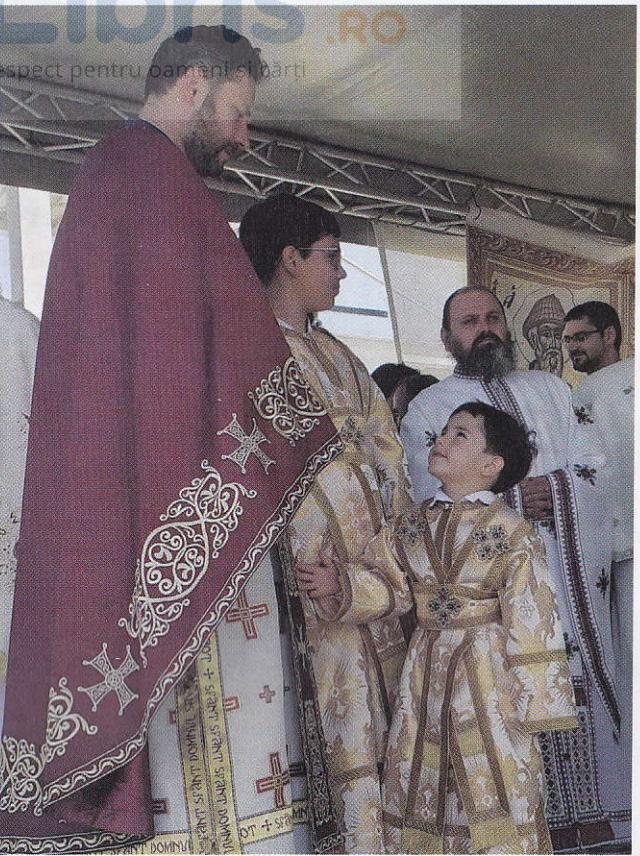
De ce Mănăstirea Văcărești Noi?

Cu câțiva ani în urmă, pe când realizam un interviu cu doctorul Ștefan Mindea, acesta mi-a destăinuit, cu multă emoție, cum a decurs formarea sa duhovnicească și cât de mult l-au influențat sfaturile părintelui Justin Pârvu. Astăzi am avut bucuria să constat că și înălțarea acestui sfânt aşezământ se leagă tot de cel care i-a călăuzit viața spirituală, deslușindu-i urcușul Ortodoxiei.

Aflându-ne azi aici, la sfântirea Paraclisului Sfânta Treime, nu pot să nu mă întreb de ce aici, în

câmpia aridă a Dobrogei, se ctitorește Mănăstirea Văcărești Noi. Răspunsul aveam să-l afli de la părințele Ștefan:

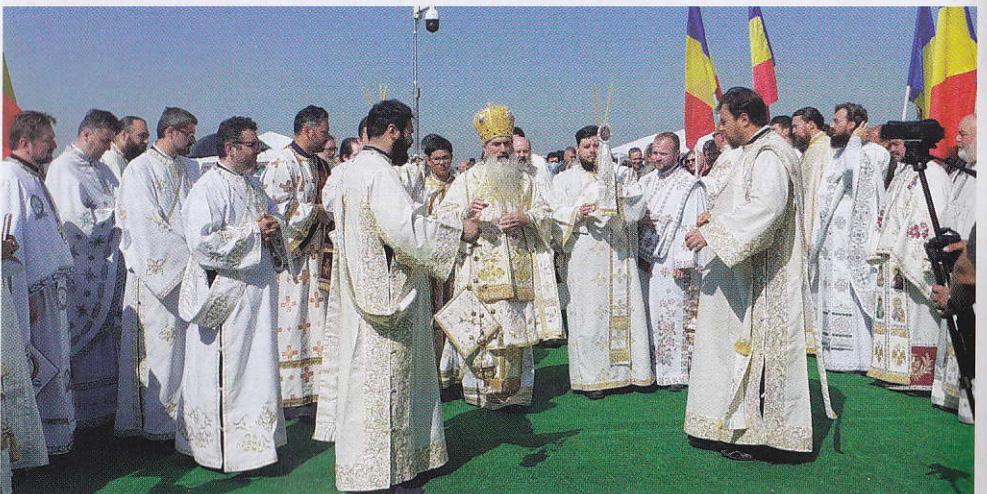
„Ideeau denumirii acestui aşezământ a venit spontan, impresionat fiind de o carte despre Mănăstirea Văcărești, pe care o doamnă preoteasă de la București mi-a dăruit-o cu ocazia creștinării unui prunc. Răsfoind paginile acelei cărți, m-a cutremurat o realitate greu de imaginat, și din momentul acela am început să aprofundez tot ceea ce avea legătură cu trecutul cutremurător al aşezământului de la Văcărești, trecut al căruia traiect ajungea într-un final la închisorile comuniste. Asta avea să mă readucă la profunzimea discuțiilor pe care adesea le-am avut cu părințele Justin Pârvu,

motiv pentru care pot să afirm că ideea unui astfel de aşezământ tot părintelui i-o datorez, iar proiectul despre care vorbim nu poate fi atribuit unei singure persoane, iar jertfa tuturor celor implicați în acest demers creștin va fi bucuria generațiilor care vor urma”.

Un emoționant tablou de familie

Cu toții ne-am bucurat de slujba de sfințire a paraclisului, din biserică trecând apoi prin Sfântul Altar și așteptând hirotonirea arhidiaconului Ștefan Mindea. Peste 1000 de persoane, uitațind de pandemie, s-au îmbrăcat în străie de sărbătoare (multe costume populare) și au venit aici, în locul acesta sfânt, departe de lume, dar nespus de aproape de Dumnezeu. Slujbă frumoasă, arhiească, iar soarele a alungat toți norii, bucurându-ne cu un senin albastru și cald. Toată lumea savura fiecare

Mariana Borloveanu
alături de familia noului preot

moment, iar slujba curgea lin precum o poveste.

Arhidiaconul Ștefan a parcurs conștiincios toate etapele slujbei, cu zâmbetul său cald și privirea emanând lumină. După cum bine știm, toți viitorii preoți ortodocși depun o mărturisire publică în momentul în care sunt hirotoniți de către ierarh, promițând că vor respecta întocmai principiile

moralei creștine. În momentul în care părintele Ștefan a dat citire acestei mărturisiri a început să se simtă emoția, mai mult și mai mult, pentru că în aceeași clipă să surprind două lacrimi, care n-au mai putut fi opriate, pe chipul plin de iubire și prețuire al preotesei Magdalena Mindea, care, alături de cele patru fetițe în străie populare, savurau acel moment extrem

de important pentru întreaga familie. Acesta a fost unul dintre tablourile definitorii ale momentului, întrigat de Ioan și Ștefan, cei doi băieți ai familiei Mindea, care au participat efectiv la ceremonia de hirotonie, purtând amândoi veșminte diaconești.

„Vrednic este!”

Fiecare clipă își are semnificația și frumusețea ei, dar punctul culminant al slujbei este cel al hirotonirii întru preoție. Doi dintre preoții din sobor l-au condus pe părintele Ștefan, înconjурând de trei ori Sfânta Masă, apoi a îngeneuncheat, arătând prin aceasta că va primi toate cele ale preoției. Înaltpreasfințitul Părinte Teodosiu, Arhiepiscopul Tomisului, și-a pus omoforul și mâna dreaptă pe capul viitorului preot, pentru ca acesta să primească harul Duhului Sfânt. Apoi, toți cei de față mărturisesc lucrarea Duhului Sfânt, rostind la unison: „Vrednic este!”. Proaspătul preot, deși emoționat ca un școlar, a avut un comportament impecabil. și-a permis cu vrednicie veșmintele preoțești și *Liturghierul*, după care a primit Sfânta Împărtășanie și a rostit o rugăciune specifică acestui moment.

Un alt tablou memorial, zic eu, este acela în care preoteasa Magdalena sărută pentru întâia oară mâna preotului Ștefan Alexa Mindea, și asta sub privirile zâmbitoare ale celor doi băieți și ale tuturor celor de față. Nu mi-a scăpat nici lacrima acestui

Mănăstirea Surpatele, locul scăldat în lacrimile Mariei Brâncoveanu

Ocrotitoarea pribegilor, Preacurata Fecioară, este pretutindeni adăpostul celor osteniți, însingurați, flămânzi sau fără nici o speranță. La Sfânta Mănăstire Surpatele, prezența Maicăi Domnului adună minune peste minune, răspândindu-și binefacerile asupra oricărui pelerin care i se închină cu evlavie.

**Ctitoria Mariei
Brâncoveanu,
cea care a dat
românilor
patru mari sfânti
mucenici**

Un singur pas dacă faceți
în Mănăstirea Surpatele și

vă veți trezi transpuși în lumea fascinantă de acum patru veacuri, o lume care credea că nimic nu se poate în această viață fără credință adeverată. Privirea vi se va opri imediat către un tablou ce pare zugrăvit de îngeri, cel în care se află pictată

Maria Brâncoveanu. Cea mai puternică și mai încercată femeie din istoria României, care a dat neamului românesc patru sfânti mucenici, vă invită parcă să-i vizitați ctitoria și să-i cunoașteți povestea tristă a vieții. Pentru că aici,

Popasuri
duhovnicești

www.lumeacredintei.com

la Mănăstirea Surpatele și pereții vorbesc despre durerea Mariei Brâncoveanu, despre zbuciumul din suflet și marea iubire pentru Hristos, pe Care L-a căutat atunci când cei dragi i-au fost luați.

**Ridicată pe o biserică
de lemn
ctitorită de boierii
Buzești**

Chiar dacă Mănăstirea Surpatele e cunoscută drept ctitoria Mariei Brâncoveanu, puțini sunt cei care știu că rădăcinile ei sunt mult

mai adânci, pentru că în acest loc, în perioada anilor 1512-1521, boierii Buzești au făurit o biserică din lemn. Sunt pomeniți drept ctitorii logofătul Tudor Drăgoescu și fratele său, Stanciu, alături de boieri din neamul Buzeștilor, iar prima marturie scrisă despre Mănăstirea Surpatele datează din anul 1512.

Pe ruinele acesteia a ridicat Maria Brâncoveanu o biserică mult mai mare din zid, în anul 1706. Si tot soția martirului Brâncoveanu a fost cea care a dăruit bisericii

odoare scumpe, o mare parte dintre ele fiind păstrate și acum cu multă grijă în biserică, iar altele fiind duse la difere muzee.

În sfântul lăcaș puteți remarcă policandrul și ușile de la intrare, care rezistă din timpul Mariei Brâncoveanu, dar și candeletele din fața Sfântului Altar, care păstrează și azi însemnele doamnei, dar și anul donației. De altfel, pe policandru se vede foarte bine un medalion unde este scris cu litere chirilice: „Pomenește Doamne pe doamna Maria, 1707”. Lipsesc însă Evanghelia ferecată în argint ce poartă semnătura de danie a Sfântului Constantin Brâncoveanu, care se află la Muzeul Național de Artă al României și o anaforină din argint, ce se găsește la Muzeul de Artă Brâncovenescă de la Mogoșoaia.

**A fost sfântă
pe 1 august 1707
de însuși Sfântul
Antim Ivireanul**

Cât privește sfîntirea bisericii, aceasta a avut loc pe data de 1 august 1707 și a fost săvârșită de însuși Sfântul Antim Ivireanul, care în acea perioadă deținea funcția de Episcop al Râmniciului. Iar din acel moment, spun istoricii, Sfânta Mănăstire Surpatele a început să înflorească, spre marea satisfacție a Mariei Brâncoveanu. Aceasta i-a adus să picteze pe cei mai mari zugravi greci, care au înfrumusețat